«Приземлення» існуючого паспорта громадянина України…

«Економічний паспорт» — в сьогоднішньому варіанті — це спотворений в антиконституційний спосіб фрагментарний намір функціонування через 15 років (з 2037 року) так званого «Фонду майбутніх поколінь» — лише для частини співвласників основного національного багатства України.

Кожного громадянина України як неповторну особу ідентифікує основний документ загальнонаціонального значення, який називається «Паспорт громадянина України» (метрика про його народження), що посвідчує таку особу та підтверджує громадянство. Наявність такого документа, автоматично надає (буде надавати) кожному такому громадянину, котрий має лише єдине громадянство (ст. 4 КУ), право на рівновелику частку в статутному капіталі держави, що конституційно задекларований — основним національним багатством (стисло — «земля», або «земля та її природні ресурси») та є природними об’єктами абсолютного права власності Українського народу (всіх громадян України)…

Адже, в Україні земля та її природні ресурси, відповідно до Основного Закону України, є природними об'єктами права власності Українського народу — всіх громадян України (ч. 1 ст. 13 КУ) — основним національним багатством, що де-юра перебуває під особливою охороною держави (ч. 1 ст. 14 КУ) та являються головним непозиченим капіталом

нації.

Проте, така унікальна конституційна формула землі та її природних ресурсів як природних об'єктів, де-факто — залишена впродовж чверть століття поза увагою «владних мужів».

За таких умов, громадяни не маючи жодної користі від такої власності, очікують від органів державної влади «чудо реформ» і переваг під час вибору благ, особливо, на початку кожного етапу виборів кандидатів в Президенти України і в Народі депутати України.

Натомість мною як професіоналом з багаторічним досвідом остаточно обґрунтовано Нову парадигму звершення земельної реформи в Україні (дис ертаційний варіант). Детальніше про сутність напрацювань можна також дізнатися з моїх численних наукових публікацій, в тому числі — на сайті: www.kovaliv.kiev.ua

Із приходом до влади в 2019 році «монобільшості» — на чолі з Президентом України Володимиром Зеленським, який в своїй передвиборчій програмі згадав про

«Економічний паспорт українця», я здивовано зрадів, що «команда кандидата на чолі з Дмитром Розумковим», орієнтуючись, можливо, на мої обґрунтування в статті Укр аїнське… «Ельдорадо» (Погляд на земельну реформу з точки зору джерела по-життєвого безумовного доходу для кожного українця) опублікованій на шпальтах газети «День» за 7-8 вересня 2018 р., — в мене появилася неабияка надія…

Оскільки, мої напрацювання вважаються конституційно вмотивованими , н ауково обґрунтованими і достатньо публічно обговореними , особливо на шпальтах газет загальнонаціонального значення:

« Урядовий кур'єр »

« Дзеркало тижня » і « День », мною особисто було надано 12 вересня 2019 року в офіс Президента України (електронною поштою) обґрунтуванні інновації у вигляді «кроків» щодо інституційного

забезпечення звершення земельної реформи в Україні як нової парадигми — з позиції національних інтересів — усіх громадян України, в тому числі й селян, — які мали б передувати будь-яким цивільним ринковим процесам, що доповнюють і підсилюють лише правильні (на моє переконання) напрацювання команди Президента України в цій царині. Також були передані 19 вересня 2019 року копії інноваційних кроків на конференції, що проходила під егідою Президента України, — особисто прем'єр-міністрові Олексію Гончаруку і голові профільного комітету Верховної Ради — Миколі Сольському. Нажаль, ці матеріали залишилися поза увагою.

Щоб прискорити виправлення існуючого ганебного становища в державі, знешкодити корупційні схеми і безпомилково реалізувати, заявлену владою, державну антикорупційну політику в Україні стосовно землі та її природних ресурсів як основного капіталу нації, ми сподівалися також одержати офіційне й справедливе тлумачення (рішення) Конституційного Суду України щодо сутності чинних земельних норм Основного Закону України (ст. 13 і 14) — в системному зв'язку з іншими статями Конституції України, розгляд якого розпочався ще 19 грудня 2019 року. Однак, « Конституційне приземлення триває », - (Земельна правда і конституційна кривда) - (Конституційний Суд України, не мовчи! Кому належить

Земля та її надра в Україні: де-юре і де-факто
)...

Водночас, погоджуючись з тим, що деякі минулорічні (навесні 2021 р.) кроки Президента України Володимира Зеленського — голови РНБО України стосовно наведення конституційного правопорядку в нашому спільному домі, зокрема поглиблення заходів з діджиталізації й часткового закриття антиукраїнської телепропаганди, — вважалися сміливими, адекватними й такими, що вселяли переважній більшості українців оптимістичні надії — «на краще», я вбачав, що Рада національної безпеки і оборони України, яку очолює Президент України — зможе невідкладно приступити також до реалізації обґрунтованих мною і узагальнених у вигляді покрокових дій під назвою: «Основні засади реформування земельних відносин і природокористування в Україні – в інтересах національної безпеки всього Українського народу».

При цьому було очевидно, що обов’язок гаранта Конституції України і його рішучість за зрозумілим «регламентом» стосовно невідкладної імплементації конституційних земельних норм як норм прямої дії за моїм обґрунтованим сценарієм — стане «лакмусовим папірцем» на справжність глави держави та голови Ради національної безпеки і оборони

України і — зруйнує уявлення про бутафорну роль «слуги», а також забезпечить повноцінну реалізацію передвиборчої програми гаранта щодо «основного національного багатства...» — в конституційно вмотивованому варіанті, зокрема гасла: «Формування прозорого ринку землі», в якому визначалась необхідність запровадження « **економічного паспорта українця** ».

Зауважу, що поряд з цим посилом (в програмі гаранта) передбачалось окремими двома реченнями таке: «Кожна дитина матиме право накопичувати на своєму рахунку частину від реалізації державою природних благ (надра, землі тощо). Після досягнення повноліття дитина отримає ці накопичення як власний стартовий капітал.»

Проте, необхідно констатувати факт невідворотності зміни (впродовж двох років правління «монобільшості») траєкторії життєдіяльності громадян України, оскільки в більш свідомих і відповідальних громадян наприкінці 2021 р. урвався «терпець» до сприйняття несправедливості. Цьому передувало введення з 1 липня 2021 р. так званого «прозорого» закону «Про ринок земель сільськогосподарського призначення» та подання Президентом України Володимиром Зеленським проекту Закону України «Про економічний паспорт» (без слова

«українця») як невідкладного і, начебто, для врегулювання в «законодавчий» (фактично — в не конституційно-правовий) спосіб питання «підвищення» економічного рівня життя громадян України…

Стосовно останнього фальшування щодо "паспорта", то — в бутафорний спосіб, було підмінено назву закону відносно «накопичувального рахунку дитини» (Фонд майбутніх поколінь) — частиною слів із першого речення, згаданої програми, «економічний паспорт» (без «українця»).

Насправді, підвищення економічного рівня життя за таким законопроектом було сфокусовано — лише на невеликій частині громадян, починаючи з 2037 року… А саме, — лише тим, що народжені в Україні після 1 січня 2019 року, і котрі зможуть скористатися коштами після досягнення 18 років (починаючи з 2037 р.) через створюваний «Фонд майбутніх поколінь»… Передбачається, що такий «фонд» матиме статус неприбуткової організації та формуватиметься з державних внесків, що здійснюватимуться за рахунок коштів Державного бюджету України, які надійдуть від сплати рентних

платежів за користування надрами для видобування корисних копалин загальнодержавного значення.

В цьому зв’язку, не слід забувати, про ризики такої ідеї як, начебто, гарантованої для формування «фонду» з державних внесків, оскільки реальна практика прийняття щорічних Державних бюджетів України відбувається «по-ночах» в «ручному режимі» та в середовищі «на-пів голодних виборців»... Водночас, основними порушеннями є те, що вказане положення не узгоджується з чинними нормами Конституції України, зокрема ч. 2 ст. 24, згідно з якою не може бути привілеїв чи обмежень за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками, оскільки пропоновані норми обмежують права громадян, зокрема, дітей, народжених до 1 січня 2019 року. Також проігноровано норму ч. 1 ст. 13 Конституції України, відповідно до якої «земля, її надра, повітряний простір, водні та інші природні ресурси…» — є об’єктами права власності Українського народу, яким згідно з її преамбулою є громадяни України всіх національностей, а, отже, рентна плата (фактично матеріалізована частка власності вичерпних ресурсів) за користування надрами має використовуватися для забезпечення добробуту всіх громадян України, а не лише окремої їх категорії.

Світовий досвід показує, що ідею підвищення рівня життя населення конкретної держави, в тому числі пропонованим шляхом, можливо реалізувати лише за умов функціонування чесної , прозорої і стабільної системи державного управління і контролю

в усіх гілках державної влади (законодавчої, виконавчої та судової) і місцевого самоврядування такої держави. Такі наміри можуть відбутися — лише в некорумпованому і конституційно вмотивованому правовому середовищі , що функціонує в національних інтересах на користь всіх право-послушних громадян при справедливій і

безапеляційній
невідворотності
покарання
всіх право-порушників —
без винятку
... Лише за таких передумов і на такій базі можуть функціонувати різні механізми життєдіяльності, в тому числі
—
створення накопичувальних фондів майбутніх поколінь, кошти яких справедливо розподіляються серед всіх громадян.

Наприклад (в некорумпованих країнах), частина з них формується й за рахунок доходів від видобутку корисних копалин (Норвегія, ОАЕ, Саудівська Аравія та Кувейт).

Натомість в Україні, наше національне багатство безкарно й безпощадно експлуатується олігархічними кланами — в антиконституційний спосіб…

Як бачимо, до цього часу, наміри чинного гаранта (його радників і помічників) зовсім не розв’язують наявні антиконституційні і корупційні проблеми — з позиції

національних інтересів, і навіть не подаються надії на повноцінну імплементацію чинних земельних норм Конституції України — в процесі звершення земельної реформи в Україні як нової парадигми.

Доречи нагадати, що в процесі пропонованого нами звершення , передбачається ввести в економіку держави — лише четверту частину наявних природних багатств, які оцінюються в грошовому еквіваленті в понад 90 трлн. дол. США, що на кожного громадянина припадає близько — по 2 млн. доларів. При цьому доведено, що починати потрібно — із відтворюваних та вичерпних ресурсів як доступних багатств, що складають лише десяту частину від всіх, й оцінюються в загальному грошовому еквіваленті — в понад 9 трлн. дол. США.

Насамперед, необхідно законодавчо і на практиці, — в момент офіційного старту «Звершення земельної реформи в Україні: нова парадигма», визнати статус кожного громадянина України (розам — Український народ), що є живим і має лише єдине громадянство (вимога ст. 4 КУ), — «співзасновником» держави і повноправним «співвласником» землі та її природних ресурсів —

основного національного багатства
(перші частини ст. 13 і 14 КУ).
Кожний такий громадян
(від народження — до смерті)
матиме в «статутному капіталі нації» рівновелику власну «частку громадянина України»
(в нашому випадку, для початку — в понад 200 тис. дол. США),
яка фіксується в грошовому еквіваленті на спеціальному особистому рахунку
— кожного такого громадянина. Крім цього кожна фізична особа має ідентифікаційний номер — платника податку, через який узгоджуватимуться всі інші економічні взаємовідносини громадянина і держави (громади).

Повторно наголошу. Для цього необхідно мати лише «Паспорт громадянина України» (метрику про його народження) і лише —
єдине
громадянство України, гартуючи в собі
—
повсякчас "ВОЛЮ і ВІРУ
— до ЧЕСНОЇ й ВІДПОВІДАЛЬНОЇ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ
— в КОСОТИТУЦІЙНО-ПРАВОВОМУ ПРОСТОРІ
—
НОВОЇ УКРАЇНИ
"...

Отже, на такій основі і за умов раціонального природокористування в процесі вітчизняного виробництва, — без посередництва, появиться можливість, не лише щомісячно поповнювати — по-життєвий «особистий фонд кожного громадянина України» — для власного розвитку і зростання, але й створити передумови прозорого і повноцінного функціонування та розвитку збалансованої конституційно вмотивованої правової й господарсько-економічної когнітивної системи земельних відносин і природокористування — в інтересах всіх учасників (власників і користувачів) такого процесу...

Важливо, що життєдіяльність і державотворення в нашій державі проходитиме в процесі генерування непозиченого інвестиційного капіталу нації та відбуватиметься зростання обсягів доданої вартості вітчизняної продукції і як наслідок — зростання обсягів національного чистого прибутку.

При цьому, ключова роль має відводитися формуванню механізмів реалізації цілей земельної реформи і неухильного дотримання конституційних прав громадян України на гідне життя, розвиваючи здорове й демократичне громадянське суспільство. Без такого результату немислимо взагалі розглядати будь-які суспільно-економічні, екологічні чи духовні відносини.

Важлива роль відводиться в когнітивних земельно-економічних законах — системі врегулюванню рентноузгоджувальним відносинам як інтересам всіх учасників природокористування та формуванню державного, місцевих і, головне, — сімейних бюджетів.

Для цього (спеціально наголошую), — Парламенту України необхідно невідкладно й одно значно імплементувати конституційні права власності Українського народу на землю та її природні ресурси як абсолютне право власності — на «природні об'єкти», здійснюючи повноцінну інституалізацію чинних земельних норм Основного Закону України у системному взаємозв'язку з іншими нормами (ст. 1, 2, 3, 4, 5, 13, 14 КУ).

Всі такі рішення потребують науково вивіреного розвитку всіх процесів, сутність яких наглядно вкладена також у створеній нами моделі у формі піраміди функціонування когнітивної земельної економіки — так званої Когнітивної Піраміди – Олександера Ковалів. Надважливим є те, шо центральним результатом,

отримуваним в процесі звершення пропонованої земельної реформи, визначається — динамічно сформований у просторі та часі світовий рівень комфортної життєдіяльності людини-громадянина, її сім'ї, родини і громади, в процесі якої (життєдіяльності) забезпечується раціональне земле- і природокористування та збереження довкілля, що є результуючим вектором сумарної дії параметрів моделі ієрархічної системи у формі Піраміди-моделі.

Для цього, насамперед, потрібно було вже понад 25 років поспіль на професійній основі описати всі такі ресурси, здійснити їхню класифікацію, а також пооб'єктний кадастр і реєстрацію прав їхньої власності і господарювання (користування ними) — у відповідних загальнонаціональних системах геопростору держави, створюючи достовірну «базу даних» в спеціалізованій Націо нальній земельній установі , сформованій на зразок Національного банку України.

Така реально проявлена сутність « конституційного земельного прагматизму » створює передумови й основні засади до повноцінної життєдіяльності й державотворення в нашій державі , — за участі й під контролем кожного і всіх разом

громадян України, що діятиме за сформульованим мною правилом «
У кого земля – у того влада!
».

На превеликий жаль, корупційні схеми у сферах земельних відносин і природокористування існують, не лише через відсутність повноцінної імплементації чинних земельних норм Конституції України тепер, — фактично такої антиконституційної практики дотримувалися також органи державної влади всіх попередніх каденцій…

Вбачається, що **першопричиною** цьому безладу **є — зловмисна «конституційна байдужість»**
переважної більшості
українських вчених
та
педагогів
, а відтак
їхніх учнів
,
особливо юристів
, котрі нуртують в усіх гілках органів державної влади (
законодавча, виконавча і судова
) та місцевого самоврядування. Нехтуючи чинними нормами

Декларації про державний суверенітет України, пізніше — Конституції України стосовно землі та її природних ресурсів як природних об'єктів абсолютного права власності суверенного і незалежного Українського народу (всіх громадян), такі «фахівці» застосовують в незалежній Україні дотепер прорадянські законодавчі норми, які були сформульовані для поневолених народів «радянської імперії» — за відомим принципом «розділяй і владарюй». Тепер
Російська Федерація, як правонаступниця комуністичної імперії
, продовжує також застосовувати, саме такі норми, — в своїй Конституції (ст. 9).
Російський «слід» в реформі ринку землі
.

Така «діяльність» має неабиякий негативний вплив на економічний розвиток нашої держави і вважається злоякісною язвою і місцем «заритої земельної собаки», що руйнує конституційний лад в Україні.

Сподіваюся, що з метою професійного виправлення такого антиконституційного становища в законотворчій роботі Верховної Ради України , особливо щодо справедливої імплементації декларованих конституційних земельних прав громадян України, її голова — Руслан

Стефанчук, доктор юридичних наук, дійсний член (академік) Національної академії правових наук України (з 2020 р), розпорядженням Голови Верховної Ради України від 30 грудня 2021 року № 502,
утворив Науково-консультативну раду при Голові Верховної Ради України
і затвердив її персональний скла в кількості 99 осіб (майже всі доктори юридичних наук), з них 4 кандидати юридичних наук і
—
ОДИН адвокат...

Як на мене, то я знайшов серед всього складу заявлених докторів юридичних наук, лише — ДВОХ (з м. Києва і з м. Харкова) , які вже проявляли фахове розуміння сутності чинних конституційних земельних норм стосовно права власності Українського народу на землю та її природні ресурси як на природні об’єкти, а також стосовно права власності суб’єктів (громадян, юридичних осіб і держави) на земельні ділянки (межі) як на об’єкти цивільних прав...

Вбачаю, — якщо така "поважна — рада вчених" — не почне негайно керуватися в своїй діяльності
— справжньою
сутністю чинних земельних норм Основного Закону

України,
—
то
невдовзі
проявляться, можливо,
—
й слова НАШОГО ПРОРОКА, зокрема: "
Бо невчене око

Загляне їм в саму душу

Глибоко! глибоко!

Дознаються небожата,

Чия на вас шкура,

Та й засядуть, і премудрих

Немудрі одурять!"

Проте, сподіваюся, що в Україні « конституційна правда » — вилікує "земельні рани", оскільки, здобуті мною (автор - Олександер Ковалів)

нові науково-практичні "знання",

базуються — на законах живої і неживої природи та суспільства і, — на глибоко-фаховому розумінні чинних норм "конституційного земельного прагматизму"... З окрема, — відбудеться й реальне «

приземлення
»
існуючого паспорта громадянина України
, котрий має
лише єдине громадянство
...

При цьому, важливо всім усвідомити, що точка біфуркації н астала
"
тут і зараз
"— і
об'єднання
(чи
— ні!
) подальших кроків державотворення
навколо "Нової парадигми звершення земельної реформи в Україні"
—
стане
доленосним
екзаменом
для теперішніх
органів
державної
влади
, або ж
ДІЄВОЮ ПРОГРАМНОЮ ОСНОВОЮ

— для
реального
об'єднання
"відповідальних українських моральних авторитетів", з метою підтвердження справжніх намірів — служінню Українському народу — всім громадянам України...

(сьогодні — 22-02-2022) Терміново й повторно дода ю КО НСТИТУЦИНО ВМОТИВОВАНУ, НАУКОВО ОБГРУНТОВАНУ І ПУБЛІЧНО ОБГОВОРЕНУ

—

ВИМОГУ-ТЛУМАЧЕННЯ, а саме:

Оскільки, сьогоднішня (22-02-2022) Російська воєнна агресія
, в черговий раз доказала — "безкарність" порушення

Державного кордону суверенної і незалежної держави Україна
і
захоплення

чужої загальнонаціональної власності
—
землі та її природних ресурсів
як природних об’єктів абсолютного права власності Українського народу (всіх громадян України), яка — є основним національним багатством (стисло — «земля»), що конституційно перебуває під особливою охороною держави, — **ВИМАГАЮ від гаранта Конституції України — голови РНБО і органів державної влади**
(законодавча, виконавча, судова) — **НЕГАЙНО РОЗПОЧАТИ ПРОЦЕС ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ ЧИННИХ КОНСТИТУЦІЙНИХ ЗЕМЕЛЬНИХ НОРМ і якнайшвидшого законодавчого та практичного ВЗЯТТЯ**

(в спеціалізованій національній земельній установі, створеній за зразком Національного банку України)
НА ЗАГАЛЬНОНАЦІОНАЛЬНИЙ БАЛАНС «ОСНОВНОГО НАЦІОНАЛЬНОГО БАГАТСТВА УКРАЇНИ» — В МЕЖАХ ДЕРЖАВНОГО КОРДОНУ (всієї території України, особливо — ОКУПОВАНИХ ТЕРИТОРІЙ — Криму і частин Донецької і Луганської областей)...

Олександер Ковалів, доктор економічних наук